



Tíz százalék

2012 december 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Mi, magyarok a jövedelmünk húsz százalékát költjük rezsire, Németországban ez csak hat százalék. Akinek van nagycsaládos, nyugdíjas vagy minimálbéren él? ismer?se, az tudja, hogy ez az arány még sokkal rosszabb is lehet, fölkúszhat ötven-hatvan százalékra.

Vannak, akik hónapról hónapra élnek, s már azt sem tudják, min takarékoskodjanak. Ma a rezsiköltségek a háztartások java részében a legkeményebb tételt jelentik, nemcsak azért, mert nagyon magasak, hanem mert a befizetés elmaradása beláthatatlan következményekkel jár. Akinél kikapcsolják a gázt vagy a villanyt, annak nem romlik, hanem zuhan az életminősége. Kifáradt lakása kellemetlen helyé válik, ahol fázik, és esténként sem tévézni, sem olvasni nem tud. Viszont gondolkodhat azon, hogyan s miért juthatott idáig, ha egész életében dolgozott, és soha nem élt nagy lábon.

Mind az első, mind a második Orbán-kormányuk szinte krédója, hogy a lakosságra háruló terhek ne növekedjenek. Ha ez a törekvése csak felemás módon valósult meg, annak okait leginkább a multik, a nagy szolgáltató cégek találmányosságában kell keresni. A csütörtöki parlamenti ülésen a lakosság által fizetendő gáz- és áramárak tízszázalékos csökkentéséről szóló bejelentés azért nagy jelentőségű, mert kormánytól ilyet még nem hallottunk.



Attól kezdve, hogy az Orbán-kormányt felváltották a szocialisták, az áram 63,5 százalékkal lett drágább, a vezetékes gáz 108,2 százalékkal. Egy internetes portál is idézi ezeket az adatokat, de szemérmesen csak annyit ír, hogy „tíz év alatt” ennyi volt a drágulás. Csakhogy mivel a második Orbán-kormány rezsisztopot vezetett be, a hatvannál több, illetve a száz százalék fölötti (!) árdrágítások ideje kizárólag a szocialisták nyolc esztendejére esik. Ezt azért nem árt tudatosítani. Soha, egyetlen nagy szolgáltatóval nem vették fel a harcot, soha eszükbe nem jutott, hogy ha már nevükben szocialisták, akkor valamelyest képviselniük kellene a szegények, a lecsúszó rétegek érdekeit is!

Orbán Viktor megint ringbe szállt, s kormánya ellen, úgy tényleg, ismét kihívta a neoliberais világ haragját. Nemcsak a lakossági gáz- és áramtarifa tízszázalékos csökkentésével, hanem azzal is, hogy egymilliárd euróért a magyar állam megvette a német E.ON-tól a központi gáznagykereskedőt és gáztároló kapacitást. A cél ugyanaz, mint tavaly a Mol-részvények visszavásárlásakor volt: megerősíteni az állam pozícióit. Gazdasági szuverenitás nélkül ugyanis nem lehet mérsékelni a lakosság kiszolgáltatottságát. A multiktól, a profitorientált világ szereplőitől el lehet várni ugyan a szociális érzékenységet, amint a leopárdot is meg lehet próbálni müzslivel táplálni, de közben jobb, ha félreugrunk, mert dühös lesz. Az állampolgár kizárólag a kormánytól várhat életszínvonal-javító lépéseket. Nem állítjuk, hogy a tízszázalékos gáz- és áramcsökkentés a februári számlánkon is egytized marad, hiszen a szolgáltatónak száz ötlete van arra, hogy annnyival mégse csökkenjen a bevétele. De az azért túlzás, ahogyan a neoliberais sajtó és az ellenzéki pártok képviselői tálalják az életminőség-javító intézkedéseket. Ha lenne valódi

baloldal, üdvrivalgással kellene fogadniuk a bejelentést. Ha szemléletükben a rezsicsökkentés felér egy közelgő katasztrófával, akkor azt minek tartják, hogy több százezer magyar család a rezsitartozásai miatt fizetéseképtelenné vált? A tél nemcsak a hajléktalanokat fenyegeti, hanem azokat a munkanélkülieket és kisnyugdíjasokat is, akik nem tudják megfizetni az évtizedekkel ezelőtti nagy lemondások árán bevezetett gázfűtést. S most saját lakásukban érheti őket a kihűlés miatti halál. Talán ennek fényében kellene nézni a kormány rezsicsökkentéserősítéseit.

Körmendy Zsuzsanna - mno.hu



Ajánló